

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ФУНКЦІОНУВАННЯ СТРАТЕГІЧНИХ АЛЬЯНСІВ

Ст. викл. Харченко М.О., студентка гр.Ес-22 Зіненко Ю.В.

Суттєві зміни в середовищі господарювання підприємств, що відбулися протягом останніх років, спричинили появу і розвиток нових організаційних форм підприємницької діяльності таких, як стратегічні альянси. Стратегічними альянсами називаються угоди про співробітництво між фірмами, що йдуть далі звичайних боргових операцій, але не доводять справу до злиття фірм. Стратегічні альянси можуть допомогти фірмам у галузях із глобальною конкуренцією зміцнити свої позиції (за рахунок проведення спільних досліджень, обмін технологіями, спільне використання виробничих потужностей та ін.), не втрачаючи незалежності.

Компанії вступають в альянси з декількох стратегічно важливих міркувань. Три найважливіші з них: досягнення економії на масштабах виробництва, заповнення недоліків у знаннях з техніки й виробництва, а також одержання доступу на ринок. Стратегічний альянс також використовується як проміжний спосіб подолання невігратних моментів у конкуренції на світовому ринку, рідше - для одержання конкурентної переваги. Стратегічні альянси більш ефективні в боротьбі зі стратегічними недоліками, ніж у завоюванні стратегічних переваг.

Стратегічні альянси мають свої переваги і недоліки. До переваг можна віднести наступне: швидко генерувати нові ідеї; перенесення акценту з двосторонніх партнерств на створення мереж стратегічних альянсів з участю декількох компаній; колективне використання ресурсів без втрати власної спеціалізації і незалежності (це особливо цінно для галузей, де швидко змінюються потреби, продукти і ринки, а також для галузей з високим ступенем невизначеності); особливо дієвими стратегічні альянси виявляються в тих випадках, коли нові технології зумовлюють зв'язки між галузями, що раніше активно не взаємодіяли між собою. За рахунок альянсів фірми можуть вийти на ресурси і знання набагато швидше, ніж при входженні в нові галузі самостійно. У нових і швидкозростаючих галузях нерідко стандарти знаходяться в стадії становлення. І поєднання зусиль дозволяє досягати успіху в боротьбі за лідерство по встановленню стандартів.

Недоліками стратегічних альянсів є наступне:

- Часто незалежні компанії мають різну мотивацію і навіть суперечать один одному в цілях діяльності.
- В альянсі завжди присутня небезпека залежності від іншої компанії при проведенні важливих випробувань протягом тривалого періоду.

Стратегічні альянси відіграють одну з провідних ролей в економіках розвинутих країн світу. Вони є головною складовою глобальної конкуренції. Дозволяють швидко досягти стратегічних цілей та ефекту синергізму з

невеликими операційними витратами, меншими потребами в інвестиціях та високим потенціалом успіху. Стратегічні альянси між підприємствами різних напрямків діяльності – ключовий елемент стратегічного передбачення.

Одними з основних учасників стратегічних альянсів в світі є галузі автомобілебудування, авіація, фармацевтика, галузі телекомунікацій та інформаційних технологій, страхові компанії. Це обумовлено переш за все наявністю у них великих обсягів довгострокових капіталів, потребою ефективного їх використання та об'єктивною необхідністю диверсифікації діяльності і підвищення рентабельності операцій.

Дослідження української бізнесової практики показують, що в останні роки все частіше вітчизняні компанії стають учасниками стратегічних альянсів. Підприємства деяких галузей вже мають значний досвід укладання альянсів, в інших секторах економіки альянси тільки-но з'являються і компанії лише починають освоювати можливості спільної діяльності. Як показує світовий досвід, підприємства деяких галузей більш схильні до формування стратегічних альянсів. Це може бути обумовлено специфікою їх функціонування, етапом життєвого циклу галузі, умовами діяльності на місцевих та світових ринках. Сфери економічної діяльності, в яких формують альянси вітчизняні підприємства досить різноманітні, а саме: машинобудівна, металургійна, фармацевтична та фінансова галузі економіки України.

Таким чином, можна сказати, що стратегічні альянси – це глобальні форми здійснення партнерства, спільної або пайової діяльності на основі багатосторонніх контрактів (угод) компаній різних країн через здійснення спільної маркетингової, фінансової, інноваційної, інвестиційної та операційної діяльності.

Крім того, стратегічні альянси стають нині важливим аспектом корпоративної стратегії, адже дозволяють компанії швидко та, уникаючи серйозних витрат, увійти на іноземний ринок.

1. Глушаниця Р.В. Кластерний принцип формування міжнародних стратегічних альянсів / Р.В. Глушаниця // Формування ринкових відносин в Україні. – 2010. – №3. – С. 38-43.
2. Станіва К.М. Формування стратегічних альянсів у міжнародному економічному просторі / К.М.Станіва // Держава та регіони. – 2009. – №3. – С.175-179.

Економічні проблеми сталого розвитку: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О. Ф. (м. Суми, 24–26 квітня 2013 р.): у 4 т. / за заг. ред. О. В. Прокопенко. – Суми: Сумський державний університет, 2013. – Т. 3. – С. 235-237.